

Sygn. akt I C 226/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 maja 2015 roku

Sąd Rejonowy w Inowrocławiu I Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Marcin Sroczyński

Protokolant: sekr. sąd. Joanna Operacz - Nizioł

po rozpoznaniu w dniu 29 kwietnia 2015 roku w Inowrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa A. W.

przeciwko A. L.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 10.756,00 zł (dziesięć tysięcy siedemset pięćdziesiąt sześć złotych 00/100) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 24 września 2011 roku do dnia zapłaty,
2. w pozostałym zakresie powództwo oddala,
3. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 617,71 zł (sześćset siedemnaście złotych 71/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
4. nakazuje pobrać z zasądzonego na rzecz powódki roszczenia kwotę 313,76 zł (trzysta trzynaście złotych 76/100) na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w I. tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych, od których zwolniona była powódka,
5. nakazuje pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa-Sądu Rejonowego w I. kwotę 534,24 zł (pięćset trzydzieści cztery złote 24/100) tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów sądowych, od których zwolniona był powódka.

SSR Marcin Sroczyński

UZASADNIENIE

Powód A. W. pozwem z dnia 12 marca 2013 roku wniósł o zasądzenie pod pozwanej A. L. kwoty 16.956 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 24 września 2011 roku do dnia zapłaty i kosztami procesu. W uzasadnieniu pozwu

wskazała, iż w ramach prowadzonej działalności gospodarczej wykonała prace remontowo – budowlane polegające na rozbiórce dachu i ścian starych zabudowań gospodarczych, uzupełnienie tynków zewnętrznych, wykonanie kanału, wybetonowanie podłoża, postawienie nowych ścian wraz z otynkowaniem i wykonaniem nowego zadaszenia nad nowo postawionymi ścianami. Po wykonaniu prac został sporządzony kosztorys po wykonawczy jak również faktura VAT nr (...) z dnia 20 września 2011 roku w pełni zaakceptowana przez pozwaną. Pomimo upływu terminu zapłaty pozwana nie uregulowała należności. Powódka wezwała pozwaną do zapłaty lecz wezwanie okazało się bezskuteczne. Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 18 czerwca 2013 roku wydanym w sprawie o sygn. akt I Nc 830/13 Sąd Rejonowy w Inowrocławiu nakazał pozwanej aby zapłaciła na rzecz powódki kwotę 16.956 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 24 września 2011 roku do dnia zapłaty.

Od przedmiotowego nakazu zapłaty sprzeciw złożyła pozwana i wniosła oddalenie powództwa. W uzasadnieniu sprzeciwu wskazała, iż jest właścicielką kamienicy położonej w I. przy ul. (...). Pomiędzy pozwaną, a powódką została zawarta ustna umowa, której przedmiotem było wykonanie remontu wskazanego wyżej budynku. Umowa została zawarta w lipcu, a jej wykonanie miało nastąpić w terminie trzech tygodni od daty zawarcia. W rzeczywistości prace remontowe trwały sześć tygodni i zakończyły się w połowie sierpnia 2011 roku. Umowa została zawarta w imieniu firmy (...) przez pełnomocnika firmy (...). Z nim prowadzone były wszelkiego rodzaju rozmowy, negocjacje, on ustalał wysokość wynagrodzenia za usługę i termin jej wykonania. Zawierając umowę strony ustaliły wynagrodzenie ryczałtowe w łącznej kwocie 15.700,00 zł. Wpłaty dokonywane było gotówkowo do rąk J. K.. Pozwana nie pobierała od wykonawcy dokumentów potwierdzających dokonanie wpłaty. Świadcami wpłat byli członkowie rodziny pozwanej. Środki pochodziły z wpłat z pobieranego czynszu za wynajem lokali w budynku przy ul. (...). Strony ustaliły, iż po wykonaniu umowy zostanie wystawiona faktura VAT określająca sposób zapłaty gotówką, opiewającą na kwotę wpłaconą przez pozwaną. W dniu 20 września 2011 roku w godzinach popołudniowych do pozwanej przyjechał J. K., który przywiózł jej fakturę. Pozwana bez zapoznania się z treścią faktury podpisała ją. Dokonując później analizy dokumentu pozwana zauważyła, iż jako sposób zapłaty wskazano przelew nie jako uzgodniono gotówkę. Pozwana zakładała, że nastąpił błąd jednak podczas rozmowy wykonawca poinformował ją iż warunkiem wydania prawidłowej faktury jest dopłacenie przez nią dodatkowej kwoty 4.000,00 zł. Pozwana odmówiła wskazując, iż całe wynagrodzenie zostało zapłacone.

Z uwagi na wniesiony sprzeciw nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym utracił moc.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

Pozwana A. L. za pośrednictwem B. S. nawiązał kontakt z J. K. celem wykonania prac remontowych na terenie posesji przy ul. (...) w I.. J. K. spotkał się z pozwaną w czerwcu 2011 roku na terenie jej posesji aby omówić zakres prac. Prace remontowe miały polegać na dokonaniu rozbiórki starych pomieszczeń gospodarczych i postawieniu w ich miejscu nowych.

Dowód: zeznania świadka J. K. k.84, zeznania świadka A.

L. k 96, zeznania świadka B. S. k. 109

J. K. w lipcu 2011 roku przystąpił do wykonywania prac. Wykonywał on te prace w imieniu A. W. jako jej pełnomocnik w oparciu o pełnomocnictwo z dnia 2 listopada 2002 roku. A. W. prowadziła w tym czasie Przedsiębiorstwo (...). Po rozpoczęciu prac pozwana przekazała mu kwotę 5.000,00 zł po kilku dniach 1.500 zł. W dniu 26 lipca 2011 roku przekazała mu kolejną zaliczkę w kwocie 1.500 zł. W tym samym dniu otrzymała pozwana fakturę VAT nr (...) na kwotę 3.210 zł. Faktura była wystawiona przez Przedsiębiorstwo (...) A. W. i obejmowała zaliczki na kwotę 3.000,00 zł. Jako sposób zapłaty wskazano „gotówka”. Na przełomie lipca i sierpnia 2011 roku J. K. przedłożył pozwanej kosztorys na kwotę netto 20.734,58 zł. Po zakończeniu prac w sierpniu 2011 roku pozwana przekazała J. K. kwotę 1.200 zł.

Dowód: zeznania świadka A. L. k 96, zeznania świadka E.

L. k. 92, zeznania świadka S. L. k. 106, faktura

VAT nr 2/07/2011 z dnia 26 lipca 2011 roku k. 6 akt 4 Ds. 336/12, zdjęcia

k. 119- 120, zeznania świadka P. L. k. 88-91,

pełnomocnictwo k. 16, przesłuchanie pozwanej w charakterze strony k.129

A. L. zwróciła się również do J. K. o wystawienie jej faktury VAT z oznaczeniem sposobu zapłaty „gotówka”. Po licznych monitach w dniu 21 września 2011 roku J. K. dostarczył pozwanej fakturę VAT nr (...) n a kwotę 16.956 zł, gdzie jako sposób zapłaty wskazano „przelew”. Pozwana nie analizując jej treści podpisała ją. Po późniejszej analizie zwróciła się do J. K. celem dokonania korekty sposobu zapłaty lecz bezskutecznie. Faktura została wystawiona przez Przedsiębiorstwo (...) A. W..

Dowód: przesłuchanie pozwanej A. W. w charakterze strony

k. 128-129, zeznania świadka E. L. k.93, zeznania świadka

B. S. k. 110-111, faktura VAT nr (...) z dnia

20 września 2011 k. 10

Powódka A. W. pismem z dnia 7 października 2011 roku i pismem z dnia 5 grudnia 2011 roku wezwała pozwaną A. L. do zapłaty kwoty objętej pozwem lecz bezskutecznie.

Dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 7 października 2011 roku wraz z dowodem

doręczenia k. 12-13, wezwanie do zapłaty z dnia 5 grudnia 2011 roku wraz z

potwierdzeniem nadania k. 14-15

Sąd zważył co następuje

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o przedłożone dokumenty oraz zeznana świadków i stron. W niniejszej sprawie okolicznością bezsporną był fakt wykonania przez J. K. prac remontowych na terenie posesji należącej do pozwanej. J. K. wykonywał te prace jako pełnomocnik powódki na podstawie udzielonego pełnomocnictwa z dnia 2 listopada 2002 roku k.16. Odnosi się to również do zakresu wykonywanych prac. Strony osobiście nigdy się ze sobą nie kontaktowały jak również nie zawarły pisemnej umowy. Natomiast spór dotyczył zapłaty za wykonane prace. W tym przedmiocie powódka wskazywała na brak zapłaty w zakresie kwoty objętej pozwem wynikającym z faktury VAT nr (...) z dnia 20 września 2011 k.10. Natomiast pozwana podnosiła, iż zapłaciła kwotę objętą pozwem w postaci zaliczek, które przekazywała J. K. lecz nie posiadała w tym przedmiocie żadnych pisemnych dowodów potwierdzających tą okoliczność. Powódka podnosiła, iż pozwanej została doręczona faktura VAT nr (...) z dnia 20 września 2011 ze sposobem zapłaty „przelew” i potwierdziła ona jej otrzymanie podpisem. Z tej okoliczności powódka wywodziła swoje roszczenie. W tym miejscu należy wskazać, iż zgodnie ze stanowiskiem judykatury sama faktura VAT jako dokument księgowy może być przedmiotem faktu, że należność została zapłacona. Jednakże na gruncie sprawy cywilnej, ustalenie czy fakt zapłaty miał miejsce odbywa się w świetle całokształtu materiału zgromadzonego w sprawie (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 20 grudnia 2012 roku wydany w sprawie o sygn. akt I ACa 441/12 publik. Lex nr 1286614). Pozwana na potwierdzenie okoliczności zapłaty, z uwagi na brak pisemnych potwierdzeń przekazania zaliczek J. K., wniosła o przesłuchanie na tą okoliczność świadków. Przesłuchani świadkowie posiadali różną wiedzę w tym zakresie. E. L. – córka pozwanej w treści swych zeznań wskazywała, iż w jej obecności została przekazana J. K. cała kwota stanowiąca wynagrodzenie. Nie mniej uszczegóławiając w tym zakresie swoje zeznania wskazała, iż w jej obecności została przekazana kwota 5.000,00 zł, 1.500 zł, 1.500 zł i 1.200 zł (k.92), A. L.- synowa pozwanej wskazała, iż w dniu 26 lipca 2011 roku została przekazana J. K. kwota 1.500 zł (k.95-96). Świadek P. L. – syn pozwanej podnosił w swych zeznaniach, iż w jego obecności pozwana przekazała J. K. zaliczki w kwocie 5.000 zł, 1.500 zł i 1.200 zł (k.88). Natomiast świadek S. L. w treści swych zeznań wskazał, iż pozwana przekazała mu informację

o uiszczeniu zaliczki w kwocie 5.000,00 zł (k.106). Świadek B. S. słyszał tylko o tym, iż pozwana przekazywała J. K. zaliczki (k.110). Potwierdzenie częściowej zapłaty była faktura VAT nr (...) z dnia 26 lipca 2011 roku k. 6 akt 4 Ds. 336/12 na kwotę netto 3.000,00 zł obejmująca wpłacone zaliczki. Natomiast jeśli chodzi o całkowity koszt prac to w tym przedmiocie powódka podniosła, iż koszt ten wyniósł 20.734,58 zł zgodnie z kosztorysem k.11. Kosztorys ten został przekazany pozwanej przez J. K. co A. L. potwierdziła (k.129). Na tą okoliczność wskazał również świadek P. L. (k.90). A. W. podnosiła, iż od kwoty 20.734 zł została odjęta kwota uwidoczniiona na fakturze z dnia 26 lipca 2011 roku i kwota 2.062 zł stanowiąca upust cenowy wynegocjowany przez pozwaną. Tym samym pozostała do zapłaty kwota objęta pozvem tj. 15.700 zł netto.

Odnosząc się do kwestii zapłaty przez pozwaną kwoty objętej pozvem to Sąd uznał, iż brak jest przesłanek do uznania, iż pozwana nie przekazywała J. K. zaliczek ponad kwotę 3.000 zł i w tym zakresie Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka J. K. i powódki A. W.. Wiedza powódki miała ograniczony charakter i w treści swych zeznań odnosiła się głównie do negowania przekazywania przez pozwaną zaliczek bez pokwitowań. Nie mniej w świetle art. 6 k.c. Sąd uznał, iż kwota przekazanych zaliczek wyniosła 9.200 zł. Brak jest przesłanek aby kwestionować w tym przedmiocie zeznania świadków członków najbliższej rodziny pozwanej. Osoby te zostały pouczone o prawie odmowy składania zeznań jako osoby najbliższe dla pozwanej. Osoby te nie skorzystały z tego prawa. Pouczone o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań wskazywały dokładnie na fakt przekazania zaliczek w ich obecności oraz w jakiej wysokości. Tym samym Sąd uznał za udowodnione przekazanie kwoty bez pokwitowań na kwotę 9.200 zł. W pozostałym zakresie Sąd uznał tą okoliczność za nieudowodnioną. Wskazani wyżej świadkowie E. L. i P. L. jak i pozwana w treści swych zeznań dokładnie wskazywali na fakt przekazania J. K. kwoty 5.000 zł, 1.500 zł, 1.500 zł i 1.200 zł. A. L. była świadkiem przekazania kwoty 1.500 zł. W pozostałej części P. L. zeznał, iż „były jeszcze inne zaliczki ale ja już przy tym nie byłem” (k.89). E. L. wskazywała, iż „czwarta zaliczka miała miejsce na przełomie lipca i sierpnia. Następne zaliczki miały miejsce w sierpniu w łącznej kwocie około 5.000 zł” (k.92). A. L. zeznała, iż „była świadkiem przekazania panu K. kwoty chyba 1.500 zł przez moją teściową...Ja nie byłam obecna przy innych rozliczeniach” (k.95-96). S. L. zeznał, iż „Jeśli chodzi o przekazywanie pieniędzy to ta sytuacja z tą kwotą 5.000 zł jest jedyną moją konkretną wiedzą w tym zakresie (k.107). B. S. zeznał, iż „Pani L. mówiła mi, że dawała K. zaliczki bez pokwitowań” (k.110). Powódka nie posiadała w tym przedmiocie wiedzy (k.125), a pozwana zeznała, że „Następnie przychodził i brał kolejne kwoty” (k.128). Z uwagi na okoliczność uwidocznienia kwoty zaliczek w kwocie 3.000,00 zł w fakturze z dnia 26 lipca 2011 roku Sąd pomniejszył dochodzone roszczenie o kwotę 6.200 zł i zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 10.756 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 24 września 2011 roku do dnia zapłaty (punkt pierwszy wyroku). W pozostałym zakresie Sąd powództwo oddalił (punkt drugi wyroku). Z uwagi na okoliczność, iż powódka wygrała proces w 64 % i przegrała w 36 % Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 617,71 tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd nakazał, w oparciu o art. 113 ust. 2 pkt.1 Ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, pobrać z zasądzonego na rzecz powódki roszczenia kwotę 313,76 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych od których powódka była zwolniona (punkt czwarty wyroku). Na podstawie art. 113 ust.1 Ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nakazano pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Inowrocławiu kwotę 534,24 zł tytułem zwrotu nie uiszczonych kosztów od których zwolniona była powódka (punkt piąty wyroku).

Sąd oddalił wnioski dowodowe pełnomocnika pozwanej w zakresie zwrócenia się do Prokuratury Rejonowej w Inowrocławiu i VI Wydziału Karnego Sądu Rejonowego w Inowrocławiu o wskazanie czy w stosunku do J. K. były prowadzone postępowania związane z podrobieniem i przerobieniem dokumentu i wyroku Sądu Rejonowego w Inowrocławiu w sprawie VI K 144/14. W ocenie Sądu te okoliczności odnoszą się do świadka J. K., a osoba ta nie jest stroną tego postępowania. Tym samym profil jego zachowań nie ma istotnego znaczenia w tym postępowaniu.

SSR Marcin Sroczyński